

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 18 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznalila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznalilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vracajo. Uredništvo in upravljanje je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, "Gledališka stolba".

Upravljanju naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznalila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovensko pevsko društvo.

V Mariboru 24. novembra.

Slovensko pevsko društvo imelo je včeraj, 23. t. m. svoj občni zbor v Mariborski čitalnici. Udeležba je bila dobra.

Najprej pozdravil je predsednik čitalnice Mariborske ude pevskega društva s prisrčnimi besedami, poudarjal važnost, katero bo imelo novo društvo za razvitek in napredok narodne stvari, ter kliče društvo: krepko naprej!

Iz poročila predsednika osnovnemu odboru posnamemo, o namenu in pomenu slovenskega pevskega društva sledeče: Po svojih pravilih ima namen gojiti slovensko petje in glasbo. To bode društvo tudi storilo. Pevski zbori pa, ki se bodo prirejali sedaj tukaj, sedaj tam, dali nam bodo priložnost, da se mej seboj bolje spoznamo. Mejsebojno spoznavanje pa bode povsod omogočilo složno in zarad tega krepko delovanje.

Pevskemu društvu pristopi lahko vsak, kar se pri političnih društvih na pr. ne more zgoditi, in kar je še največjega pomena, nežni spol temu društvu lečko pristopa, kakor se je že zgodilo v Ptuju in v Ormožu, kjer obstojijo mešani zbori. Želeti bi bilo, da bi se povsod tako zgodilo.

V prejšnjih časih se je slovensko petje mnogo bolje gojilo. Bili so nekdaj dijaški zbori, ki so daleč okrog sloveli. So še sedaj taki zbori, ali stavijo se jim zapreke, da se ne morejo tako lepo razvijati. Najlepše pesmice, ki žive še mej narodom, se bodo izgubile s časom, če se temu v okom ne pride. Z narodno pesnijo gine pa tudi narodna zavest; napak pa narodno petje narodno zavest širi in vzbuja. Slovensko pevsko društvo, bo delalo na to, da se mej narodom petje bolje in laglje širi.

Sedaj so se tu in tam osnovali mali pevski zbori. Ali da bi petje dobro organizovano bilo, to sedaj ni bilo možno. Pevsko društvo pa bode na to delalo, da se bode petje povsod pridno učilo. Vse slovenske pokrajine bodo prepregli z našim društvom in bodo vse pevske zbore zvezali, kakor s kako mrežo.

Kako bode to društvo delovalo? Ali bi naj bilo društvo zveza jednacih pevskih društev? Ne,

vsaj tacih pevskih društev ni bilo, zatoraj ni bilo moči osnovati „zvezze slovenskih pevskih društev“. Društvo bode naovak delovalo, ono si bode pevsko drušva ustvarjalo!

Ali je misel slovenskega pevskega društva praktično izvršljiva? Prepričali smo se ob prilikih velike slavnosti v Mozirji, da je. Povsod so se pevci vadili iste pesni, tamkaj skupaj stopili, ter vsi ubrano isto pesem zapeli, kakor, da bi se skupaj bili učili.

Za sedaj naj bode društvo sedež v Ptuju, kjer se bo tudi določevalo, katere pesni se bodo pele, pri kakej večej slavnosti, kjer bo došlo več pevskih zborov skupaj. Vsakemu pevcu se pošlje note, da se doma uči, potem stopijo pevci jednega okraja skupaj, ter to pesen skupno zapojo. Predno je veliki pevski zbor, kjer imajo vsi pevci nastopiti gre kapelnik v vsak okraj, ter ima s posamičnimi pevci v istem okraji g'avno vajo, da se pevci njegovemu vodstvu privadijo. To se zgodi v vseh okrajih, tako da skupne glavne vaje skora niti treba ni; vsi pevci bodo isto pesen dobro zapeli. Zbor bode velikanski, kakoršnega sedaj Slovenci ne zmorem.

To društvo bodi nekak mejač, pri njem naj neha malomarnost in mlačnost, za narodno reč, katera sedaj žalibote še vse preveč prevladuje, zarad česar se narodna zavest vse prepočasi razvija; pri njim pa se naj tudi zopet začenja krepko delovanje, kajti dela nas še čaka obilo!

Iz poročila tajnikovega poizvemo, da broji društvo do sedaj 109 udov. Mej temi sta 2 ustanovnika, namreč g. D. Raič in g. Miha Vošnjak (ustanovnik je, ki plača jedenkrat za vselej, ali v dveh obrokih 25 gld.) 68 izvršujočih (ti plačajo 1 gld. na leto) drušvenine, ter sodelujejo pri pevskih in glasbenih zborih, in 39 podpornih (ki plačujejo 2 gld. na leto udov).

Poročilo blagajnikovo poučilo nas je, da ima društvo že tudi dobro gmotno podlago.

Pri volitvi odborovej bil je voljen g. Pirnat v Ptuj predsednikom; kot odborniki so bili voljeni gg. dr. Gross, Romih, Stergar in dr. Porekar v Ptuj, G. Majcen v Mariboru, dr. Žižek v Ormožu, Valenta v Ljubljani, Škofljek v Savinjski dolini; kot namestniki gg. Lešnik in Čuček v Ptuj, Treuensfeld v Ljutomeru, Marin

v Brežicah, kot revizorja g. drd. Ploj, Fric in g. Suher.

Pevski zbor, katerega je priredilo slov. pevsko društvo, in o katerem bode gotovo kak večak poslat obširno poročilo, pokazal nam je potem, da bo društvo tudi v resnici zmožno, da spolni, kar obeta, da ima vrle ude in spretno vodstvo.

Zatorej želimo, da najde „Slovensko pevsko društvo“ mnogo podpore v vseh pokrajinal slovenskih, posebno tudi na Kranjskem, kajti sveta dolžnost Slovencev na Kranjskem je, da podpirajo ostale Slovence, kateri stražijo mejo, ter morajo največe žrtve doprinašati za obstanek slovenskega življa. Naj posnamejo lep vzgled Čehov, ki svojih bratov na Moravskem in na Šleškem ne pozabijo, nego jim vedno pošljajo znatne podpore (vide „Ustredne Matice skolske“).

Kdor je pevec, pristopi naj kot izvršujoč ud (letnina znaša potem 1 gld.), kdor pa ni pevec, pa bodi podpirajoč član, kar ga nezadno svoto 2 gld. na leto stane. Ako pa mu je Bog podaril obilno zemeljskega promocij, pa bodi ustanovnik.

Združenimi močmi podpirajmo vsi Slovensko pevsko društvo, da bode dosegljo svoj blagi namen in delovalo na trajno korist in čast slovenskemu narodu!

Turška grozodejstva v Makedoniji.

Angleški časopis „Pall-Mall“ prinesel je o grozodejstvih v Makedoniji obširno poročilo, iz katerega ob kratkem posnamemo sledeče: 1. V juliji letosnjega leta je bilo v Bilesu ubitih 45, v Bitolji pa 60 ljudi. Potem se je četa razbojnika Fejzo, odpravila iz vasi Črnilici v vas Negilovo in tukaj v gorah napala tri bolgarske pastirje, starce od 50 do 60 let; razbojniki so je zvezali, odrezali jim nosove in ušesa, potem pa na povelje Fejza odrlj jim kožo z nog in rok, kriče: „povejte proroku, da znamo dobro prelivati slovensko kri“, naposled so jim izkopali oči in razrezali je na kosce. 2. Blizu vasi Podles živi vsem znani morilec Hamidaah. On ima posestvo „čivlik“, katero sili kristijane obdelavati zastonj. Srečal je mladega Bolgara, kakih 25 let, poprosil ga za konja, ki je bil ravno na delu. Ker mu je Bolgar odrekkel, ga je tako razjezilo, da ga

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

V. (Dalje.)

— Da, saj je res to pomenjkanje bilo slab. Po vseh mojih goljufijivih upib in zmotah v življenni prišel sem bil na deželo, in trdno sem bil sklenil, da je ljubezen zame končana, da ostane meni samo spoluovati dolžnosti starosti, na to pa dolgo niti misil nesem, kako je to čuvstvo, koje čutim k vam in kam more privesti. Upal sem in nesem upal, zdaj se mi je zdelo, da le koketirate z meno, sedaj se mi je zopet zdelo, da res ljubite, in sam nesem vedel, kaj hočem storiti. Po tistem večeru pa, ko smo hodili po vrtu, sem bil ves zbegan, moja sedanja sreča zdela se mi je preveč velika in nemogoča. Kaj bi bilo, ko bi si dovolil upati, ali bi ne bilo zastonj? To se ve, da sem mislil samo o sebi; kajti jaz sem grd sebičnež.

Umolknil je in gledal me.

— Sicer pa tudi ni vse neumnost, kar sem govoril tedaj. Mogel in moral sem se batiti. Jaz od vas tako veliko vzamem, pa tako malo dam. Vi ste še dete, vi ste še rožica, ki se bode še razvjetala, vi ljubite prvi pot, a jaz ...

— Da povejte mi resnico, rekla sem hitro, pa pri tej priči sem se začela batiti njegovega odgovora.

— Ne, ni treba, pristavila sem.

— Ali sem že kdaj ljubil poprej? kaj ne? rekel je, uganiši takoj mojo misel. — To vam lahko povem. Ne, nesem še ljubil. Nikoli nesem čutil nič podobnega temu čuvstvu ... pa kakov bi mu bila pri tej priči neka britka misel šinila v glavo.

— Ne, a tu mi treba vašega srca, da bi imel pravico ljubiti vas. — Mari ni trebalo poprej dobro premisliti, predno sem rekel, da ljubim vas? Kaj jaz vam dam? Ljubezen — to je res.

— Ali je to kaj malega? rekla sem in pogledala ga v oči.

— Kaj malega, za vas kaj malega, nadaljeval je. — Vi ste krasni in mladi! Pogostem ne spim po noči in mislim, kako bova živila vkupe.

— Mnogo sem že preživel na svetu in zdi se mi, da sem še le našel, kar je treba za srečo. Tako, mirno življenje v samoti na deželi z možnostjo de-

lati dobro ljudem, katerim je lahko delati dobro ker dobro neso vajeni, potem delo, delo, katero kakor se vidi, prinaša koristi, knjige, godba, ljubezen, k bližnjemu človeku, to je vsa sreča, o čem višjem nikdar nesem sanjal. In po vrhu vsega tega, taka družica, kakor ste vi, morda celo rodbina, in vse, kar si le more želeti človek.

— Res je to, rekla sem.

— Da za me, ki nesem več mlad, a ne za vas, nadaljeval je. — Vi še neste živeli, vi boste morde že drugod hoteli iskat srečo in jo morda tudi najdete. Vam se zdi, da je to sreča, ker me ljubite.

— Ne, jaz sem vedno želeta tisoč rodbinsko življenje, rekla sem. — In vi govorite ravno to, kar sem sama mislila.

Nasmehnil se je.

— To se vam samo zdi, draga moja. Pa kaj je to za vas. Lepi in mladi ste, ponovil je.

— In jaz sem se razsrdila, ker mi ni hotel verjeti in govoril, kakor bi mi bil očital mojo lepoto in mladost.

— Zakaj me vi tedaj ljubite? rekla sem jezno: — zaradi moje mladosti ali zaradi mene same.

je ubil na mestu. 3. Nek Turek je našel na svojem travniku Bolgara kravo; nič ni pomical, kar obesil je pastirja in petkrat v obešenega ustrelil. 4. Podlesu je nekaj Turkov zgrabilo Bolgarko, katere mož je pregnan v Azijo in jo na nečloveški način oskrnilo. Ona se je pritožila pri sodniji, pa ta ni hotela preiskovati stvari; nesrečnica se sedaj ne sme vrniti na svoj dom in živi s podporo, katero je daje neko versko društvo. 5. V vasi Vinčani so Turki zgrabili mlado bolgarsko deklico in jo prisili vzeti nekega Turka. Poslednji je že njo nečloveški ravaal in prisilil jo, ustoptoti v mohamedanstvo. Bolgarski kristijani so se pritožili pri sodniji; prišla je policija, katera je pa dejala v zapor tožitelje. Nesrečno deklico so tudi zaprli in kričala je z obupnim glasom: „Moj Bog, iztrgali so me iz rodbine, nečloveški me oskrnili in sedaj se nikdo za me ne potegne“. Nazadnje so jo sicer izpustili domov, a noben krvcev ni bil kaznovan. 6. V vasi Nogilovo našli so trupla treh Bolgarov vsa razsekana. Najprej so jim izkopali oči, potem odrezali nosove, roke in noge, polomili komolce, naposled pa odsekali glave. Te tri nesrečne žrtve bili so vaški duhovnik, kmet, ki mu je nosil kruh in nekdo drugi, ki je slučajno prišel mimo. 7. Blizu vasi Grazko našli so telo nekega poštenega Bolgara, zraven njegovega sina težko ranjenega. 8. V nekej vasi pri Vilissi je srečal Turek Bolgara, ki je peljal konja ter velel mu, da mu ga posodi. Ker mu je Bolgar odrekel, ga je udaril po glavi, da je bil na mestu mrtev. 9. V vaseh Nogajici in Červino je bilo ubitih več Bolgarov, pa nikoli neso oblasti skušale zaslediti krvcev.

H koncu pravi omenjeni list: „Anglija, ki se je na kongresu v Berolini protivila popolnemu oslobojenju Makedonije, je sedaj odgovorna za ta zlo dejstva in zato bi morala siliti Turčijo, da spolnjuje §. 25. Berolinskega dogovora.“

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani 26. novembra.

Minister nauka in bogičastja je baje obljudil nekej deputaciji českih židov, da bode vlada po novem letu predložila državnemu zboru zakon o urejenju pravnih razmer židovskih občin na Českem. — Dunajski dopisnik uradnega lista „Gazeta Lwowska“ pravi, da je častno dolžnost sedanje državnozborske večine v prihodnjem zasedanji rešiti pristojbinski zakon in zakon o urejenji duhovniških plač. — „Pokrok“ misli, da je skrajna potreba drugače razdeliti državnozborske volilne okraje na Moravskem. Češki državni poslanci z Moravskem so to stor dobro preudarili in pripravili potrebno statistično gradivo. Kako da vlada sudi o tem, se ne ve, a vsekakro je mogoče, da ta zadeva pride že v prihodnjem zasedanji pred zbor. Slovenski državni poslanci, sedaj se bode vam ponudila prilika, predlagajte torej novo razdelitev volilnih okrajev na Štirske in Koroške, kjer je vsled umetno sestavljenega volilnega reda število slovenskih zastopnikov prikrajšano. — Czas opominja galische državne poslance, da se takoj z začetka sesije udeleže polnoštivalno zborovanja, da večina in vlada ne bosti imeli kakih neprijetnosti. To je tem bolj treba, ker vlada želi, da se skoro začne v zboru obravnavati o pristojbinskem zakonu. Mej galische pa tudi mej nekaterje druge državne poslance se je ugnezdiila

— Ne vem, pa ljubim vas, odgovoril je in upri v me svoj bistri in ljubezni pogled.

Ničesar nesem odgovorila in nebote sem mu gledala v oči. Pri tej prici se je nekaj čudnega zgodilo z menoj; z začetka sem nehala videti vse, kar me je okroževalo, potem je njegov obraz izginil spred mene, samo oči so se bleščale pred mojimi očmi, potem se mi je zdelo, da so se te oči k meni priblizale, in vse se mi je zmešalo, nič nesem videla, morala sem zamižati, da sem se odtrgala od veselja in strahu, katerega je napravljala me ta pogled.

Na dan pred mojo svatbo se je zjasnilo vreme. Po dežji, ki se je začel še po letu, naredil se je prvi hladni in svetli jesenski dan. Vse je bilo mokro, svetlo in hladno in na vrtu se je pokazal prvi jesenski prizor, porumenelo in obletavočje listje. Nebo je bilo jasno, hladno in bledo. Šla sem spat srečna od misli, da bode na dan moje svatbe lepo vreme. Drugi dan sem se prebudila ob solčnem vzhodu in misel, da je že danes . . . me je iznenadila in prestrašila, Šla sem na vrt. Solnce je baš izšlo in njega žarki so prihajali skozi orumenele in obletele lipe drevoreda. Steza je bila posuta s suhim listjem. Nagubančeni grozdi jerebika so že bili porudeli in obdajo jih je le redko že od mraza poparjeno

slaba navada, da radi pozablja, da jih je narod volil, da se udeležujejo zborovanja in zagovarjajo njega prava in koristi, ne pa da samo všečo dijetete. — Chlumecky se je nedavno dogovarjal v Brnu s pravki liberalne stranke in njenimi agitatorji. Kaj se je pri teh konferencah sklenilo, je še tajno, a govoriti se, da bodo liberalci poskusili pred vsem petakarje dobiti na svojo stran. V velikem posestvu, misli Chlumecky, je zmaga liberalcev gotova.

Koroški sanitetni zakon se je začel izvajati. Dežela se je v ta namen razdelila v 41 sanitetnih okrajev. Vlada je v sporazumljjeni z deželnim odborom izdelala službene instrukcije in pristojanske takse za okrajne zdravnike, katere bodo dobivali razen stalnih plač iz občinskih zakladov za zdravljenje ubozih.

Več veroučiteljev na moravskih realkah se je obrnilo na Brnskega škofa s spomenico, v katerej trdijo, da je potreba, da se tudi v višjih realkih razredih poučuje veronauk po dve uri, ne pa le po jedno, kakor sedaj. Škofa prosijo, da bi to stvar sprožil pri prvej konferenci avstrijskih škofov, za njo se potegoval v deželnem zboru in jo zastopal pri cesarji.

Kakor smo ob svojem času poročali, je načelnik Peštanskega oglasbenega urada Daczo izneveril precejšnjo sveto. S prva se je mislilo, da bodo ogerska oblastva to stvar potlačila, pozneje se je pa vendar začela sodniška preiskava in zaprli so Dacza. Iz njegovih izjav se je pa pokazalo, da je bil v to stvar tudi zamotan drugi uradnik oglasbenega urada, bivši sodec kraljevega stola Szalay, in tudi tega je sedaj sodnija priprila. — Odsek za pretresovanje reforme gospodske zbornice pridno nadaljuje svoje delo. Sedaj je vsprejel vse one določbe, ki se tičajo števila članov nove zbornice. Vlada in odsek se v vseh zadevah kaj lahko sporazumljujeta.

Vnanje države.

Uradni list Bolgarske vlade je objavil novo organizacijo vojske. Prejšnje družine so se obdržale, a sestavili so se iz njih polki. 3 družine sestavljajo polk. Polkov je osem in so sledeti 1. polk kneza Aleksandra s štabom v Sofiji, 2. polk (Strumski) s štabom v Kistendilu, 3. polk Bdinskij s štabom v Widdinu, 4. polk (Plevna) s štabom v Lovči, 5. polk (Dunav) s štabom v Ruščuku. 6. polk (Trnovo) s štabom v Trnovem, 7. polk (Preslav) s štabom v Šumli in 8. polk (Primorski) s štabom v Varni. Število častnikov se je za 24 pomnožilo, in so se vsled tega povečali vojski stroški za 109.878 frankov. Za poveljnike polkov so imenovani ruski častniki v bolgarski službi. Vsled tega izpraznena mesta družinskih poveljnikov so se nadomestila z domačimi častniki. — Kakor se v „Pol. Corr.“ piše 18. t. m. iz Sofije, se je narodno sobranje začelo posvetovati o budžetu. Vojni minister mu je predložil dodatni kredit k vojnemu budžetu in zakon, da se aktivna služba vojaška podaljša od 2 na 3 leta. Potem so se s knežjim dekretem sobranju predložile se sledeče predloge: o carini, o davku na tabak, o davku na upoje pijače, o pristojbinah, o računskej kontroli, o odgovornosti uradnikov, o davkih od ne-premakljin, ter predpravicah in patentih državnih člankov.

Volitve za rumunski senat so pokazale, da bode opozicija o njem imela samo 6 poslancev. Vlada ima tedaj veliko večino v obeh zbornicah. Parlament se je otvoril danes.

Na prošnjo grške vlade je Francija dovolila contreadmiralu Lejeune-u, da odide na Grško reorganizovat grško vojno brodogej. Admiral bode seboj vzel več veščih sodelavcev. — V tork je v grški zbornici poslanec Zenopoulos interpeloval vlado o političnem zbljanju Grške z Avstro-Ogersko. Zbornica je sklenila o tej debati obravnavati takoj, ko konča debato o finančnem vprašanju.

listje, georgije so se zgrbančile in počrnele. Slana je prvikrat pobela bledo trato in pohojeni lapuh okoli hiše. Na jasnem hladnem nebu ni bilo in tudi ni moglo biti nikakega oblaka.

„Ali danes? vprašala sem samo sebe in nesem verovala v svojo srečo. — Ali se jutri res ne budem več tukaj probudila, temveč v tujej Nikolskej hiši s stebrovjem. Ali res ne budem več pričakovala in sprejemala njega in zvečer govorila s Katijo o njem? ali ne budem že njim več sedela pri glasovirji v Pokrovskem salonu? Mari ga ne budem več spremjevala in bala se zanj v temnej noči? In spomnila sem se, da je včeraj rekla, da je prišel poslednji pot. Katija me je prišla klicat, da grem pomerit svatbeno obliko in rekla je: za jutri; in jaz sem verjela jedno trenutje in znova sem začela dvojiti. Ali budem res od danes tam živila s taščo brez Nadježe, brez starega Gregorja, brez Katije? Ali ne budem poljubovala na noč varuhinje in slišala kako reče, prekrižavši me po starej navadi: lahka noč, gospica? Ali mi ne bo več učiti Sonije in igrat se z njo in skozi zid trkati zjutraj k njej ter poslušati njen krepki smeh? Ali danes postanem res tuja sami sebi in se mi odpre novo življenje uresničenja mojih nad in želj pred menoj? Ali bode za

Nemški konservative nameravajo državnemu zboru predložiti načrt zakona o upeljavi borznega davka. Ta zakon bode gotovo vsprejet, ker ga bodo podpirali tudi katoliki in socijalni demokrati — Alzacijski namestnik je zatrl tri časnike, ker so neki preveč napadali nemško vlado in izražali želje po združenjenju s Francijo. Mi mislimo da Nemčija s takimi nasilnimi sredstvi tudi ne bode pridobila simpatij prebivalstva 1870. l. pridobljenih dežel.

Najvišje sodišče je zavrglo volitve v Stockholmu za švedski državni zbor, ker je volilo pet inozemcev, ki nemajo volilnega prava. Nove volitve so razpisane za prihodnji mesec. Ovržene volitve so bile tako liberalne.

V Madridu govore, da se snideta španjški in portugalski kralj pri otvorenji železnice od Salamanke do portugalske meje v sredi meseca novembra. Bodo li vladarja spremljali ministri, še ni dočeno.

Za Afriko se vedno bolj zanimajo evropske države. Ne le da v Berlinu zboruje afiška konferenca, temveč tudi sicer se kaže nenavaden zanimanje. Papež neki hoče ustanoviti škofijo za ozemlje ob Kongu, Italija se bavi s pospeševanjem italijanske naselbine v Assabu. Rusija se je pa začela zanimati za Abesinijo. Ruski lobi pa sedaj posebno poudarjajo, da so Ab sine pravoslavne vere in da Rusija mora ustanoviti prijateljske razmere s to državo. O Nemčiji se pa govori, da je prevzela protektorat čez sultanat Zanzibar.

Kakor se iz Kijeva poroča, je nemška vlada naročila svojemu tamošnjemu generalnemu konzulu zahtevati, da se imenuje tudi jeden nemški začetnik pri blagajnici egiptovskega dolga. Isto je neki storila tudi Rusija. — Egiptovsko finančno ministerstvo je postalo uradnika Tabia beja v Nusko Delta, in mu naročilo z vso strogostjo iztrjavati zaostale davke. Kdor bi se branil plačali, mu brez ozira konfiskovati poljske pridelke, živilo in zemljišča. Razun tega bode vlada objavila imena vseh premožnejih posestnikov, kateri so pa še z davki na dolgu.

Vlada hoče iz zaporcev, ki so se vrnili iz sudanskih garnizij, osnovati rezervni policijski oddelki. — Sudansko ekspedicijo zadevajo vedno nove nezgodne. Ni dosti, da jo zadržujejo in nadlegujejo ustajniki, tudi druge nezgodne jo hočejo pripraviti ob živež. Kakor je že čitateljem našega lista znano razsaja mej njenimi voli živilska kuga, iz Dongole se pa sedaj poroča, da so tudi bele mravilje jej uničile velike zaloge živež. — Angleška vlada je predvčeraj razposlala svoje predloge zaračuni egiptovskega finančnega vprašanja velevlasmom. V njih posebno poudarja, da Anglia ni nič krvu kritičnega finančnega položaja v Egiptu, da je s tem, da je zatrila revolucijo in ustanovila redno vlado, le omogočila izplačevanje obrestij od egiptovskega dolga in pa da morajo lastniki egiptovskih državnih papirjev kaj žrtvovati.

Dopisi.

Iz Gorice 25. novembra. [Izv. pop.] Zanimalive so razmere v Gorici, da nesem na mnogo strani tudi jako žalostne. Goriška c. kr. pošta ima večno uradnikov, ki ne umejo slovenski, kajti jemljejo v ta cesarski urad najrajsi take, ki pripadajo k italijanski narodnosti. Ali mej temi se je pri sodniški obravnavi, katero je Vaš list razpravljal, našel tudi tak, ki more imeti pač čudne pojme o svojem stanu. Poklican kot priča, je povedal, da je bil pozno v noč z glavnim zatožencem in še drugimi tovariši skupaj. To pa je pomenljivo, po prislovici: „Povej mi s kom se pečaš . . . Ko ga je sodnik vprašal, ume li slovenski, odgovoril je, da ne razume nič. Ob tej

Dalje v prilogi.

vselej trajalo to novo življenje?“ Nepotrpežljivo sem čakala njega in težko mi je bilo biti samo s temi mislimi. Prišel je zgodaj, in še le po njegovem prihodu sem popolnem verjela, da sedaj budem njezina žena in ta misel mi je nehala biti strašna.

Pred kosiom smo šli v našo cerkev k črnej maši, ki se je brala za očetom.

„Ko bi sedaj on bil živ!“ mislila sem, ko sem se vračala iz cerkve in opirala na roko človeka, ki je bil najboljši prijatelj temu, o komer sem mislila. Mej molitvami, ko sem pripogibala svojo glavo k hladnim kamenitim ploščam tal, sem si tako živo predstavljal svojega očeta, verovala, da me razume njegova duša in blagoslovja moj izbor, da njegova duša plava nad nami in da čutim od seboj njegov blagoslov. Spomini, nade, sreča in žalost so se zbirali v meni v jedno slovesno in prijetno čuvstvo, s katerim so se ujemali sveži, mirni zrak, tišina, prazna polja in bledo nebo, s katerega so padali svetli, pa nemočni žarki, ki so skušali peči moja lica. Zdelen se mi je, da je ta, s komer sem hodila, razumel in delil z meno moje čuvstvo. Stopal je mirno in molč, pa njegov obraz, katerega sem pogledala, kazal je nežalostno in neveselo resnost, ki se je ujemala s prirodo in z mojim srcem. (Dalje prih.)

prički je mahnil desnico proti levici in izrazil se z glesom tako zaničljivo, da se je vse občinstvo posmehovalo. Priliko je imel dvakrat tako zaničljivo izraziti se.

Tedaj uradnik v c. kr. službi sme drugo narodnost javno srečati! Potem je lahko soditi, kako taki državni služabniki poslujejo s slovenskim občinstvom. Ta stran je pač vredna, da si jo naši državni poslanci zapomnijo, in da minister baron Pino vendar jedenkrat pomisli, kako se službe na Primorskih poštan podeljujejo, tam, kjer ima slovansko občinstvo veliko opravka. Tu bi bilo veliko povedati, pa danes naj zadostuje ta slučaj.

Z Dunaja 25. novembra. [Izv. dop.] („Slovensko pevsko društvo“) je sinoč nastopilo s svojo prvo „besedo“ v tem društvenem letu po programu, ki ste ga priobčili v sobotnej številki. Dobro ime, ali da govorim bolj točno, — dober glas slovanskih pevcev, v to društvo zbranih, mika in vabi slovansko gospodo našega mesta k sebi, in res so tudi sinočnji večer vsi prostori v koncertni dvorani „cvetličnega“ poslopja bili zasedeni in oziroma zastopljeni. Sovršeno petje, ki ima v tem društvu za natančnega in izglednega vodjo gospoda A. Buchto, očitavalo se je ta večer v trijeh novih zborih, v Hajdrihovi „Hercegovski“, v Eisenbutovem „Putniku“, poklonjenem društvu samemu, in v srbski Havlasovi „Padajte bračo“; očitavalo se je v osmospevih „Kalina, malina“ in „Dievča“, katero je na slovaške besede zložil član društva, gosp. K. Jahoda; a veliko, največ pohvale si je pridobilo v Bendlovi „Dobrou noc“, v troglasnem ženskem zboru in v Bendl-Bazinovih „Križácích na moři“, v velikem, zmagovitem koralmu prizoru za mešani zbor. Konečno se je bilo vnetim voditeljem društva vendar-le posrečilo, zbrati v raztresemem Dunajskem mestu kolo slovanskih pevk in sinočnji večer pokazal nam je to društveno novost v žensko-lepem svitu in ujboljšim vspehom! Burne ovacije so donele lepi Čehinji, gospici M. Koerberjevi, ki je dvakrat nastopila s svojim prekrasnim sopranom in to v romanci Thomasovi „Zda znáš ten kraj“ ter v Novotnovih salonskih pesnih „Srdce mé“, „Rozhodná divčina“. Občudovana bila je igra na klavirji, prednašana po gospodu Jos. Laborji, Čehu in komornem pijanistu nekdanjega kralja hanoverskega. Umetnik je slep, slep je že prišel na svet, a kdor ga vidi, s kakim globočim, samoveselim občutkom igra, ta si misli: Ubožec, ti si vender-le jako, jako bogat! — Po vsem se mora reči, da ima „Slovensko pevsko društvo“ s sinočnjim večerom jeden slaven večer več in da je z njim po kazalo, koliko več zanimanja je še vredno od strani slovanskega sveta v avstrijski prestolnici. — Po besedi godla je kapela polka „vojvode Parmanskega“ št. 24 in začeli so se plesati — plesni venčki. Pletenja je bilo ob zori komaj konec. Seveda je bilo gospodom treba gledati, da se poplača damam ljubeznivost, s katero so sinoč prvih nastopile pred slovenskim občinstvom in tako večera ne napravljale samo slavnega, nego tudi — lepega.

Izpod Čavna 25. novembra. [Izv. dop.] Od nas dohajajo Vam le redki dopisi. Kar je za vas bolj važnega, donaša nam tako „Soča“. Kako da se v tej strani godi, je v 44. številki prav na drobno razjasnila. A pustimo vsakdanje stvari! Pomagaj si sam in Bog ti bo pomagal! Držeč se tega izreka in spodbujani od prejšnjega vikarja g. Jan. Črva, lotili smo se spomladi zidanja nove cerke. Zadnje dni majnika blagoslovili smo temeljni kamn. Delo nam je šlo — zlasti ker nam je vreme ves čas ugajalo, — hitro od rok. 10. t. m. blagoslovila se je že za silo dozidana cerkev. Ali onemu žalibog! ki je vodil blagoslovilje temeljnega kamnja, ni bilo dano voditi tudi blagoslovilje dozidane cerkeve. Moral je proč! Človek ni nič na tem svetu! Zameri se, pa je po tebi! Malo-zdravega gospoda so se nekateri naveličali. Mala pritožba na pravem mestu in ob ugodnej priliki in — brzi sud. A možka, plemenita nikakor ni bila, ni za prve ni za druge. Raznim glasom, ki so se hitro po pritožbi v soseski in po vsej dolini razširjali, kakor da gospod mora za gotovo proč, da ima že dekret, da ga lepo na mizi dobi, kadar iz „Gor“ pride — šel je bil stariš obiskat, — smo se nekateri bolj smiali, meneč, da kakor v civilnih tožbah, se tudi v duhovskih — stranke najprej zaslijo in potem ob sodijo. Ali v dan slovesa bili smo iznenadjeni in uverjeni o resnici raznešenih glasov. Visokočastiti gospod! Potrpite tudi to! Kar je res, je res in ostane resnica. Mnogo hvale — kakeršne bojda še

vredni uesmo — nam je v dan omenjenega blagoslovilja slavnostni govornik g. župnik iz sv. Križa pel, ali jedno je prav do živega zadel, namreč, da v prve vrsti se moramo vam, čest gospod, zahvaliti za novo šolo, kakor za novo cerkev. Mi smo vam tudi za to hvaležni, imeli vas bomo vedno v blagem spominu. Ohranite nas tudi vi v spominu, saj nesmo vsi jednaki! — Naslednik odišlemu gospodu Črvu je kmalu prišel in sicer g. Alfonz Polšak. Gospod je doma iz bližnjih Šmarij, iz premožne hiše, je mlad, čvrst, silno učen in mnogo zaslužen, drugače bi ne mogel tako mlad lahke in ne ravno slabe službe dobiti. Pred malo leti je kaplanoval v sv. Križi in sedaj na zadnje v Komnu, kjer si je velike zasluge nabral. Za to mu je tudi viša gospoda v Gorici kako naklonjena in sam častiti starček, oče prevzetenega nadškofa, je gosp. vikarja k nam na razgled — kakor se je tistega dne zvečer govorilo — spremljeval. Upamo saj, da nas gospod tako brzo ne popusti, akoravno gre lahko hitro na „Otelco;“ dosti da se v škofiji oglaši, da ono službo razpišejo. To nas nekoliko vznemirja; vsejedno bi gospodu svetovali, naj dobro in trikrat premisli, predno se za ta korak odloči. Seveda! Tistim, katerim je bil prejšnji gosp. vikar v naukih prekratek, bode sedanji kmalu predolg.

Podgorac.

Domače stvari.

— (Presvitlicesar) podaril je občini Ljubljani na otoku Krku 250 gld. za popravo cerkve.

— (Konfiskacija.) Včerajšno številko našega lista zaplenilo je državno pravdništvo zaradi uvodnega članka: „Epilog po preloženi slavnosti Goriški“. Zaradi te zapleme ne moremo nadaljevati omenjenega članka. — Današnjemu listu dodali smo 2 strani priloge.

— (Odlikovanje.) Gosp. J. Leskovec bivši poštar v Idriji odlikovan je za svoje večletno zvestvo službovanje z zlatim križcem za zasluge in ne s srebernim, kakor piše Lajbacherica.

— (Osobne vesti.) Doktorjem juris bil je pretekli dne v Gradi promoviran gosp. Valentin Krisper, sin znanega rodoljubnega tovarnarja v Ratečah g. Valentina Krisperja. — Gosp. dr. Jarnej Glančnik, odvetnik v Mariboru postavljen je na mestnikom umrščega odvetnika dra. R. Sonnsa. — G. dr. Vincencij Matzka, do sedaj odvetnik v Pliberku, preseli se v Brežice. Ta gospod nam ni znan, dvojimo pa, da bi bil slovenčine dovolj zmožen. — G. Ivan Presker, praktikant pri okrožni sodniji v Celji imenovan je avskultantom za Štajersko. — Občina Mihalovci pri Ormoži imenovala je g. Ivana Aleksandra Simoniča, kaplana pri sv. Juriju na Ščavnici, v seji v 26. dan oktobra t. l. častnim občanom.

— (Gosp. Fran Folnegovič) nas je naprosil, naj objavimo, da je prišel v privatnem poslu v Ljubljano, a da je to priliko porabil, da se kot mestni odbornik mesta Zagreba seznaní z organizmom mestne uprave Ljubljanske.

— (Slovensko gledališče.) V ponedeljek 1. dan decembra predstavljal se bode izvrstni ljudski igrokaz v 5. dejanjih „Na Osojah“, spisal Mosenthal, poslovenil J. Ogrinec.

— (Dnevni red mestnega odbora seji), katera bode v petek 28. dan novembra 1884. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanilo prvo-sedstva. II. Poročilo odsekov ad hoc združenih glede zakona, s katerim naj bi se priklada za normalno-šolski zaklad raztegnila tudi na Ljubljano. III. Finančnega odseka poročilo a) o ukazu c. kr. finančnega ravnateljstva z 28. dne decembra 1882. štev. 15548; b) o izidu občnega skontriranja, katero se je vršilo v 13. dan novembra t. m.; c) o vspehu javnega licitiranja mestnega zemljišča (drevesnice) na Tržaški cesti. Za veljavno sklepanje v poslednji točki je potrebna navzočnost vsaj dvajset mestnih odbornikov. IV. Stavbinskega odseka poročilo a) o ustanovljeni ljudske šole z nemškim učnim jezikom; b) o učiteljice Ernestine Kernove prošnji za petletnico; c) o računu dotacijona za tukajšnjo c. kr. veliko realko pro 1883. Potem pride v tajni seji najprej na vrsto: vzprijem občanov in meščanov.

— (Slovenske uradne pobotnice.) Finančno deželno vodstvo v Gradi pripravilo je vsem davkarjam v Spodnjej Štajerskej tiskovine uradnih

pobotnic v obeh deželnih jezikih. Slovenski davkoplăcavalci zdaj tudi v Štajerskej lahko odločno zatevajo od davkovnih uradov za uplačane vsote uradne pobotnice v slovenskem jeziku.

— (Novi koleki.) Slovenske menjice. Kakor smo že omenili, dobimo z novim letom zopet nove koleke, ki se bodo od sedanjih razločevali le po barvi in po letni številki, imeli bodo namreč spodaj številko 1885. To se sedaj že nekaj let ponavlja, da dobivamo vsako drugo leto nove koleke. Ker je pa dosedanja skušnja pokazala, da se mnogo starih kolekov ne razprodaja, ako so le do 31. januarja še v veljavi in se vsled tega mora potem jako veliko ostalih starih kolekov uničiti, — le v Ljubljani so jih doslej vsako drugo leto požgali za 30.000 do 40.000 gold. — je finančno ministerstvo z naredbo z dne 8. okt. t. l. št. 28.648 zakazalo, da starci koleki ostanejo še do konca meseca februarja 1885 v veljavi in vsakdo jih tedaj lahko še rabi do tega časa. Po 28. februarju 1885 se pa starci kolekov ni več posluževati; kdor jih do 1. marca 1885 ne porabi, jih lahko zamenja pri takajšnjem c. kr. deželnem plačilnem uradu (Landeszahamt) do 30. aprila 1885. Kdor jih do tega časa ne zamenja in jih ima še za nekaj forintov, se potem lahko še s prošnjo obrne do finančnega ministerstva, ki bode do konca julija meseca v posebnih slučajih take prošnje še povoljno reševalo. S temi vrsticami hoteli smo sl. občinstvo še jedenkrat opozoriti, da so nekateri napačnega mnenja, ako misijo, da se po novem letu ne smejo več posluževati starci kolekov, ki ostanejo, kakor še jedenkrat poudarjam, do konca februarja 1885 v veljavi in rabi. — Z novim letom dobivale se bodo tudi menjice s slovenskim tekstrom in sicer za sedaj le take od 5 kr. do 90 kr., tako da se bo s tem ustreglo mnogokrat izraženej želji slovenskega občinstva. Upamo, da se bode dokazalo, da so slovenske menjice v resnici potrebne bile ter da bodo slovenski trgovci se jih pridno posluževati in povsod zahtevali in dosledno rabili le slovenske menjice.

— (Umrl) je zjutraj 24. t. m. nagle smrt č. g. Janez Pivk, duhovnik v Zavratec pri Idriji. Častitljivi starček (rojen Idrijčan) bil je tako dobriljiv mož in povsod priljubljen duhovni pastir. Pastiral je nad 47 let. Blag mu na zemlji spomin!

— (Premeščenje ljudskih učiteljev.) Naučno ministerstvo je v nekem posebnem slučaju določilo, da je vsled §. 22, točke 7, zakona z dne 12. oktobra 1870 (tikajočega se šolskega nadzorstva) iz službenih ozirov stalno premeščevati stalno nameščene ljudske učitelje kompetenten le deželni, ne pa okrajni šolski sovet.

— (Ljubljansk tiček nam piše): Z dn. 21. t. m. nastopili so hudi in žalostni časi za me in za ves tičji rod. Šest stopinj mraza bi tiček dasi težko vendar še prestajal, ko bi ga ob jednem ne mučila tudi lakota. V soboto po noči zapal je pa še celo sneg in prikril vso zemljo, tako da ne moremo dobiti niti jednega zrnca, niti nikake hrane za svoj lačen želodček. Obračam se torej v svojem, svoje rodbine in vsega tičjega rodu imenu do milosrdnih meščanov Ljubljanskih s ponižno prošnjo, da bi nam sedaj po zimi, toda ne samo pod Tivoljem, marveč tudi drugod po mestu in po deželi potresali nekoliko zrnč ali kake druge hrane, da se bomo vsaj jedenkrat v dan oteščali. Milostive gospe, ljudske gospodičine, in vse druge zastopnice nežnega spola usmilite se tičjega prosjaka, ki ne prosi samo za-se, marveč za ves tičji rod, dobro vedoč, da ste izredno usmiljenega in dobrega srca. Ko pride zjutraj ljuba pomlad, Vas bomo v zahvalo razveseljevali z žvgoljenjem, lepim petjem in uničevali škodljive žužke, gosenice in druge mrčese. Uverjen sem, da uslišite in izpolnite mojo prošnjo. —

— (Premembra posestva.) Hiso v Hrenovih ulicah št. 7, dosedaj lastnino c. kr. profesorja na vadnici g. Josipa Klemenčiča, kupil je hišni in zemljišni posestnik g. Karol Sirnik.

— (Potres.) Na Vranskem čutili so v 24. dan t. m. zjutraj mej 2. in 6. uro pet močnih podzemljiskih sunkov. Tako vsaj poroča „Nr. fr. Presse“.

— (Vidre.) Odkar se vsled deželnega zakona plačuje talija 6 gld. za ujetje vidre, prizadevajo si lovci, da jih v pasti ulove ali pa ustrelé. Zlasti v Krki mora še precej vider biti, ker je nedavno zjutraj jedna ujela Sašek v Čateži. Težka je bila 5 kil. Drugo vidro pa je ulovil v Savu gozdar Ponoviške graščine.

— (Pjevajuči „ruski Kozaci“.) Pod tem naslovom piše „Pozor“: Slavni ruski pevec D. Slavjanskij je preteklo poletje, kakor znano, s svojim društvom obiskal Carigrad, od koder je nameraval obiskati tudi druga jugoslovanska mesta. V Sofiji v prvostolnici kneževine Bolgarske vsprejeli so Slavjanskega sijajno knez in meščanstvo. Ministerski predsednik Čankov spremil ga je po vsej Bolgarskej, od koder je šel v Srbijo. Ko se je približal Nišu, prišel mu je nasproti narod z vojvodo Nikolom Rašicem, junakom iz zadnje vojne, pri katerem je tudi stanoval. Takrat bivala je v Niši tudi kraljeva obitelj. Kraljica Natalija bila je prisotna pri petji „ruske družine“ v stolnej cerkvi, ter je bila z narodom vred ginjena po cerkvenem petji ruskom. Pozvala je Slavjanskega, naj pride v Belograd, ter mu dala na razpolaganje nekoliko vagonov ministerstvenega vlaka. Prišedši v Smederovo, ni mogel Slavjanskij odbiti prošnje meščanstva in priredil je koncert. Na tem koncertu zahtevalo je občinstvo, da se najprej peva ruska himna „Bože carja brani“. V Belém gradu, kamor je mej tem kraljica dospela, bil je Slavjanskij drugi dan predstavljen kralju Milanu, ter vklipao s svojo soprogo pogoščen po kraljici. Slavjanskij dal je koncert v kraljevem gledališču, katero je bilo, akoravno je jeden prostor stal 60 dinarov, „dubkom“ polno. Ko sta ustopila kralj in kraljica, zapela se je srbska himna, po katerej je občinstvo zahtevalo rusko, ki je bila z velikim navdušenjem vsprejeta, s tolikim navdušenjem, da je vse občinstvo po ložah in sedežih ustajalo, da sta na to ustala tudi kralj in kraljica in vsi poslaniki tujih vlastij in stojé poslušali himno do konca. Kraljica vnaprosila je Slavjanskega, naj poje v cerkvi, na kar je takoj bil pri volji s pogojem, da liturgije ne služi novi metropolita, katerega Rusija ne priznava, ampak dvorski pop Pavlović, posvečen prognanim Mihajlom in odgojen v Rusiji. Ta pogoi se je vsprejel in ruska družina dela je v stolnej cerkvi v prisotnosti dvora, ruskega poslaništva, diplomacije itd. V Belograd došli so odposlanci iz Pančeve in Novega Sada k Slavjanskemu, prosit ga, da dojde v omenjeni mestu. A kaj se zgodi? Slavjanskij obrne se brzojavno na ruskega poslanika na Dunaji za dovoljenje; a dobi odgovor, da je tako dovoljenje zavisno od mestnega glavarstva. Ko se je tedaj Slavjanskij obrnil na mestno glavarstvo, dobi za odgovor: „Nikada nečemo na naš teritorij dopustiti 48 kozaka s njihovimi revolucionarnimi pjesmami.“ In tako „ruskim kozakom“ ni preostalo druzega, nego odpeljati se po dolenjem Dunavu in dajati koncete v Ruščuku, Trnovem, na Šipki, kjer je „ruskim kozakom“ ostal nesmrten spomin. — Škoda, da se Slavjanskij ni poklical v Zagreb, kjer se tuji ne boje „pjevajočih ruskih kozakov“.

— (Postojinska jama na Dunaji.) Piše nam priatelj z Dunaja: „V ulicah „Canova-gasse“, v notranjem mestu se že delj časa kaže dijorama Postojinske jame, prirejena po slikarji dvornih gledališč, Hermanu Burghartu. Precej velika dvorana se je morala vzeti, da se je vanjo postavila mrvica Postojinskega podzemeljskega arhiva. Toda tudi ta mrvica je bolj kakor pičica v primeri z pravim prirodnim čudom, katero se opazovalcu predčuti hoče. Umetnik si je izbral središče jame, da je ponaredi nasluka. Z jedno nogo si še zvunaj Postojinske jame, z drugo pa že sredi nje. Od uhoda — dvorane namreč — naravnost naprej pelje pot v Franc Jožefovo in Elizabetino jamo, katero razsvetujejo rudeči električni žarki. Na pravo, bolj zadaj, kjer se pot odcepila v jamo nadvojvode Ivana, vidi se v temo zaviti grob, nad njim beli obelisk. Vse je plastično zdelano, dobro posneto, se ve da „en miniature“. Iz leve strani se kažejo kopice, mršave skale. Njim nasproti je drug čuden stvor, zmajeva glava z globokim žrelom, iz katerega velik zob strmi. Ob ograji naprej se pride do presslavnega zastora, ki je tako dobro ponarejen, tudi v tem oziru, da se ob dolenjem robu kažejo lepe boje, če je zadaj luč postavljena. V ti ponaredki je utaknenih več pravih kapnikov iz Postojinske jame, tudi se na jednem mestu kaže, kako kaple padajo. Zadaj pa se vidite sliki, dijorami. Jedna predočuje uhod v jamo, potem veliko stolnico v električni svetlobi, deročo Pivko in most nad njo. Na drugi pa je naslikano plešišče, po katerem se ravno vrti nekaj brzonogih dvojc z binkoštnega ponedeljka. Obo dijorami napravljati krepak, živ utis. Zvunaj pred uhodom stoji še devetdeset centimetrov visok kapnik, nekoliko resnice iz Postojinske jame. Ne more se trditi, da ni vredno, za nizko ustupinino

ogledati si tudi to „Postojinsko jamo“. Vendar pa bi dal svet, naj nihče zavoljo tega ne hodi na Dunaj. Naj rajši počaka do prihodnjih Biakoši in v Postojino naj gre.“

— (Za oseptnicami) je v Trstu do 19. t. m. zbolelo 896 osob. Od teh jih je 453 že ozdravelo, 116 umrlo, 327 je pa še bolnih.

— (Odbor delavskega podpornega društva v Trstu) naznanja svojim udom in družnicam, da mu je došlo od Tržaškega magistrata vabilo, naj spodbuja svoje družabnike, da si dajo zopet koze cepiti, ker je dokazano, da oni, ki cepljenje ponové, so v manjšej nevarnosti pred bolezni, katera po Trstu letos posebno razsaja; magistrat naznanja nadalje, da je v namen, da se morejo cepiti tudi nepremožni, najel nalašč pospbnega zdravnika dra. Vidale Tedeschija, kateri cepi vsak dan od 10. ure zjutraj do 2. ure popoludne v posebnem lokalnu, v ulici Chiozza št. 19, na dvorišči pri tleh. — Odbor delavskega društva torej pozivlje svoje ude, da se poslužujejo dobrote cepljenja, da tako kolikor mogoče odvračajo nesrečo od svojih družin.

— (Vabilo k pevskemu večeru), zdrženemu s plesno zabavo, kateri priredita dolenjsko pevsko društvo in narodna Čitalnica v Rudolfovem v prostorih Narodnega doma v soboto 29. novembra 1884 točno ob polu osmiljih zvečer. Spored: 1. A. Nedvěd. „Zvezna.“ Moški zbor. 2. Dr. G. Ipavec. „Savska.“ Osmospev. 3. A. Hajdrih. „Jadransko morje.“ Moški zbor. 4. Dr. Benj. Ipavec. „Rožici.“ Mešani zbor. 5. F. Majer. „Tičica.“ Čveterospev. 6. A. Hajdrih. „Hercegovska.“ Moški zbor. Po zvršetku spreda ples, pri katerem svira oddelek meščanske glasbe. Nečlanovi pevskega društva in narodne Čitalnice plačajo ustoppnine: posamezniki 50 kr., obitelji 1 gld. Zunanji izvršujoči društveniki, kateri želé sodelovati, vabijo se, da se udeleže skupnega poskusa v četrtek 27. novembra t. l. ob 6. uri zvečer, ali pa vsaj onega v soboto 29. novembra t. l. popoludne ob dveh.

Odbor dolenjskega pevskega društva in narodne čitalnice.

— (Razpisano je mesto) sodniškega pristava pri c. kr. okrajni sodniji v Velikih Laščah. Prošnje do 10. decembra t. l. na predsedstvo c. kr. okrožne sodnije v Rudolfovem. — Dalje je na mestu nadgimnaziji v Trstu razpisano mesto profesorja za zgodovino in zemljepisje s početkom druzega semestra 1884/85. Letna plača 1300 gld., stanarina 300 gld., petletnice po 200 gld. Prošnje do konca t. l.

Naj prejme

slavno uredništvo časopisa „Slovenski Narod“

v Ljubljani.

Z ozirom na vest, priobčeno v št. 272 „Slovenskega Naroda“ pod rubriko „Domače stvari“ glede „Krvavcev“ poziva se slavno uredništvo, naj sprejme v prihodnji svoj list sledeči popravek.

Vest, da je bilo, ko so anarhisti Ljubljanske, izvzemši krojača Železnikarja, odpeljali v Celovec, mnogo občinstva na kolodvoru in precej živahn pozdravljanje, nij resnična, kajti po besedah uradnega poročila nij bilo tedaj, kadar so se omenjeni anarhisti v Celovec odpeljali, razen potnikov in železniškega osobja, na kolodvoru nikakeršnega občinstva, torej niti ni bilo pozdravljanja anarhistov.

V Ljubljani dne 26. novembra 1884.

C. kr. deželní predsednik:

Winkler.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Linz 27. novembra. Zdravje škofa Rudigiera se je na zlo obrnilo. Po noči ni nič spal in mrzlica ga je tresla.

Brunsvik 27. novembra. Windhorst objavil je včeraj pri sodniji v imenu Cumberlanda, da slednji nastopi dedčino.

Dunaj 26. novembra. Danes pričela se je obravnava pred iznimnim sodiščem proti skupini 20 anarhistov, ki so s skritim tiskovnim strojem tiskali anarhistične puntarske proglašete ter je razširjali. Zatožba se opira deloma na obširne, deloma pa na parcijelne izpovede zatožencev. Obravnava določena je na tri dni. V zatožbi navedeni proglaši objavili so se v tajnej seji.

Berolin 26. novembra. „Norddeutsche Allg. Zeitung“ potrjuje, da je medicinska fakulteta v pismu na Schweninger-a se izrekla, da

bode ž njim le službeno zakonitim potom občevala. Norddeutsche dostavlja, da je ta čin fakultete mej tem že dobil potreben popravek (remedur).

Razne vesti.

* (Nekdanja imena slavnih Madjarov.) Slavni Munkásy pisal se je poprej Leb, Fraknoi bil je Frankl, Ipolyi — Stummer, Hunfalvy — Hundsdorfer, Toldy — Schedel, Keleti — Kleite, Bálagi — Bloch, Banoczy — Weisz, Vamberger — Bamberger.

* (Nesreča na železnici v Gorenjski.) 18. t. m. proti 9 $\frac{1}{4}$ uri zvečer iz Pram-Haag-a v Ried došli izredni tovorni vlak dobil je nalog zavoziti po prvem tiru poleg postajinega poslopja v postajo Riedsko. A trenutek pred prihodom je baje hudočna roka premenila tir in tovorni vlak drdra po napačnem tiru magacinskem, trešči v vso močjo v tukaj stoječe tovorne vagone ter razdrobi vseh sedem na drobne kosce. Hapon in vroči došlega vlaka neso močno poškodovani. Od železniškega osobja ni nihče ranjen. Zlobna roka je baje deset minut pred prihodom tovornega vlaka spremenila tir in zakrivila veliko nesrečo, kajti še malo prej pregledoval je službeno železniški uradnik Libež s postaje načelnikom vse spremene na postaji in jih našel v redu. To uradnikovo izjavo potrjuje tudi čuvaj Huber, kateri je tudi kakih 10 do 15 minut opazoval železnične tire, a ni zasledil nikake nepravilnosti. Morebiti bode vršeča se preiskava kaj več objasnila.

* (Nesreča po železnicah v Nemčiji.) Nečuveno se množe nezgode po železnicah dan na dan sosebno v Nemčiji. Iz nekega statističnega izkaza razvidimo razne katastrofe po nemških železnicah (izimši Bavarske) meseca septembra t. l. Samo ta mesec skočilo je 9 vlakov iz tira, 2 sta na prostih progah trčila v druga vlaka; na železničnih postajah raz tira skočilo je 19 in 30 vlakov je trčilo v druge vlake. Vrh teh nesreč prigodilo se je še 153 drugih katastrof. Pri vseh teh nezgodah ponesrečilo se je 182 osob, poškodovalo močno 54 in menj 144 železničnih vozov. Od 22,657.984 prepljuhanj potnikov našel je jeden smrt na železnicah, 12 bilo jih je ranjenih; 24 službeno železničnih uradnikov in delavcev zgubilo je mej nesrečami svoje življenje in 86 bilo jih je ranjenih. Od delavcev pri postranskih opravilih na železničnih progah zadela je mej katastrofami jednega smrt in 16 bilo jih je ranjenih; od davkovnih in drugih uradnikov sta dva ranjena in od drugih osob jih je 10 mrtvih, 15 ranjenih. Vsled samomora na tiru pod vlakom izgubilo je 13 osob svoje življenje; dve osobi sti bili pri samomoru težko ranjeni.

* (Novo številjenje dnevnega časa.) Vodje Greeniške zvezdarne sklenili so počenje s 1. januarjem 1885 dosedanje številjenje dnevnega časa spremeniti in računati dan od jedne polunoči do druge, tako da bodo šteli ure od 0 do 24. Na mesto 1., 2., 3., itd. ure popoludne štelo se bo 13, 14, 15 itd. Tudi angleške železnicice bodo novo številjenje vsprejele v svoj vožnji red, ker potem samo ob sebi odpade mnogo nedostatkov in nepotrebnih izrazov kakor dopoludne, popoludne, zjutraj, zvečer, po dnevi, po noči itd. Ker se s to novo preklicu o tudi Londonski prometni in obrtni listi resno bavijo, se nam to poročilo ne zdi tako smešno.

* (Zavraten napad na policijskega nadzornika v Bologni.) Poročilo o napadu na policijskega vodjo v Bologni v torek 18. t. m. ni istinito. Tolovajski napaden bil je v istini policijski nadzornik Panzani, ko je korakal omenjenega dne zvečer po nekej ozkej ulici. Napastnik skoči prednj, rekoč: „Sedaj si pa naš!“ in ga skuša z bodalom v spodnji del života ubesti. A nadzornik se nekako skloni in se izogne nevarnemu sunku, tako da bodo predre le debelo vrhnjo sukno in ga malo rani preko ledij. Ko zločinec napne revolver, mu pada na zemljo in Panzani pahne nasprotnika, ki se v drugič zaleti vanj, na stran. Zdaj zločinec nadzornika od zadaj napade in ga rani v ramo, a napadenec ga vrže ob tla, ga potlači in mu izvije orožje iz rok, a se pri tem poslu sam rani na levej roki. Oba skočita zopet kvišku in razroženi tolovaj potbegne. Panzani, kateri se ima za rešitev zahvaliti izključno le svojej srčnosti in pogumnosti, gre potem domov, soboj noseč ostro bodalo, in naznani napad policijskemu vodstvu. Zločinec je nek Menarini, poznat kot zloglasen socijalist, katerega so že prijeli in zaprli. Tudi nekaj drugih njegovih prijateljev in prekucuhov deli so pod ključ, ker se sumi, da so duševni sokrivi groznega napada.

* (Sneg v Napolji.) Prav prenešeni bili so meščani Napoljski v 21. dan t. m. zagledavši zjutraj Vezuv od vznožja do vrhuncu pokrit — s sneženim plasti. N-vajeni tacega prizora in zimskoga mraza zaviali so se ljudje v toplejšo obleko in hodili okrog po snegu roke v žepih držeč.

* (Amerikansko časopisje.) V Zjedjenih državah in v Kanadi izbaja sedaj 13.402, t. j. za 1000 več nego lani in za 5.618 časopisov in listov več, nego pred desetimi leti. Država Novojorska sama imela je 1883 leta 1399 časopisov in listov, a letos jih ima že 1523.

* (Pariske svetovne razstave deficiti.) Iz Pariza se poroča: Konečni račun tukajšnje svetovne razstavo 1878 leta navaja:
troškov 55 343 477 frankov
dochodkov 23 685 197 "

Država mora torej pokriti precejšen primanjkljaj 31,658 250 frankov.

Če se je resil ta račun v istini še le letos, se francoski računarji se nikakor neso prenagli li z delom.

* (Istinita žaloigra na gledališčem odr.) V Marseilles-u je 20. t. m. zvečer v gledališči mej predstavo „Zabavni vlak“ mlada in lepa igralka Gabrijela Geymona, ustovrvi se prav sprejda na oder, potegnila iz žepa nabasan revolver in se ustrelila v usta. Nesrečnico, katera je v brezumnosti izvršila samoumor in si spodno čeljust popolnem razdrobila, prenesli so teško ranjeno v bolnico. Občinstvo ostavilo je takoj gledališče.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo poteka koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
" pol leta	6 " 50 "
" četrta leta	3 " 30 "
" jeden mesec	1 " 10 "
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrta leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
" pol leta	8 " — "
" četrta leta	4 " — "
" jeden mesec	1 " 40 "

Upravnistvo „Slov. Naroda“.

Umrli so v Ljubljani:

24. novembra: Avgust Maček, delavčev sin, 3 mes., Kurja vas št. 12, za božanstvo.
25. novembra: Neža Ungarn, delavka, 80 let, Kravja dolina št. 11, za oslabljenjem.
26. novembra: Frančiška Janežič, strojevodjeva udova, 57 let, Sv. Jakoba trg št. 10, za jetiko.

V deželnej bolnici:

23. novembra: Marijana Zajc, gostija, 72 let, za oslabljenjem moči.
24. novembra: Fran Zupanc, gostač, 66 let, za stansijo.
25. novembra: Ana Kermec, delavčeva hči, 4 mes., za vnetjem pluč.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina mm.
25. nov.	7. zjutraj	737 87 mm.	— 16.8°C	sl. zah.	jas.	0'00 mm.
25. nov.	2. pop.	737 82 mm.	— 4.8°C	sl. svz.	jas.	0'00 mm.
25. nov.	9. zvečer	739 69 mm.	— 10.0°C	sl. svz.	jas.	0'00 mm.
26. nov.	7. zjutraj	741 22 mm.	— 7.0°C	sl. svz.	obl.	0'00 mm.
26. nov.	2. pop.	739 49 mm.	— 1.6°C	sl. svz.	obl.	0'00 mm.
26. nov.	9. zvečer	739 95 mm.	— 7.6°C	brevz.	mehka	0'00 mm.

Srednja temperatura obeh dñih je znašala — 10.5° in — 5.4°, za 13.1° in 7.9° pod normalom.

Tržne cene v Ljubljani

dné 26. novembra t. l.

	gl. kr.	gl. kr.	
Pšenica, hktl.	6.50	Špeh povojen, kgr.	— 72
Rež,	5.4	Surovo maslo,	— 84
Ječmen,	4.55	Jajce, jedno	— 3
Oves,	3.9	Mleko, liter	— 8
Ajda,	4.71	Goveje meso, kgr.	— 64
Proso,	5.69	Teleće	— 58
Koruza,	5.40	Svinjsko	— 56
Krompir,	2.86	Koštrunovo	— 34
Leča,	8. —	Pišaneč	— 45
Grah,	8. —	Golob	— 18
Fizol,	8.50	Seno, 100 kilo . . .	— 69
Maslo,	9.2	Slama,	— 52
Mast,	8.2	Drva trda, 4 metr.	— 7.40
Špeh frišen,	5.8	" mehka,	— 5 —

Dunajska borza

dné 27. novembra t. l.

(Izvirno telegrafovno poročilo.)

	81 gld. 55 kr.
Papirna renta	82 " 75 "
Srebrna renta	104 " 05 "
5% marcna renta	96 " 85 "
Akcije narodne banke	870 " —
Kreditne akcije	299 " 50 "
London	123 " 20 "
Napol.	9 " 76 1/2
C. kr. cekini	5 " 78 "
Nemške marke	60 " 15 "
4% državne srečke iz 1. 1854	250 gld. 125 " 25
Državne srečke iz 1. 1864.	100 gld. 173 " 25
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103 " 85 "
Ogrska zlata renta 6%	123 " 65 "
" papirna renta 5%	95 " 30 "
" papirna renta 5%	90 " 15 "

5% štajerske zemljije, odvez. oblig. 104 gld. 50 kr.
Dunava reg. srečke 5% 100 gld. 116 " 75
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi 122 " —
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice 109 " 50
Pripr. oblig. Ferdinandove sev. železnice 105 " 60
Kreditne srečke 100 gld. 179 " 75
Rudolfove srečke 10 " 18 " —
Akcije anglo-avstr. banke 120 " 104 " 75
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. 212 " 25

Zahvala.

Za o priliki dolgotrajne mučne bolezni mojega ljubljenega sina

VILJEMA MIHALIČA,

izpitana učiteljska pripravnika,

izkazanega tolkanj prijaznega sočutja in prijateljstva, za mnogobrojno udeležbo pri pogrebu in za mnoge krasne vence, izrekam vsem, v prve vrsti pa prečastitemu duhovenskemu svetniku, mestnemu župniku g. Rozmanu, častitim udom slavnega občnega kranjskega veteranskega društva in gospodom učiteljskim pripravnikom, zadnjim tudi za ginaljivo nadgrobnico, svojo najiskrenejšo in prisreno zahvalo.

V Ljubljani, v 25. dan novembra 1884.

Jurij Mihalčić,
magistratnih pomožnih uradov vodja.

Prodaja posestva.

Lepo posestvo, krasno ležeče tik okrajne ceste Mo-kronog-Novomesta, obstoječe iz 8 oralov njiv I. razreda, 3 oralov gozdov, hiše, gospodarskega poslopja z vrtom, proda se iz proste roke. — Nat. neneje poizvē se v upravi-ništvu „Slovenskega Naroda“. (762—1)

Prodaja posestva.

V Svetji pri Medvodah, prav blizu železniške postaje in dveh tovarn, proda se lepo, za vsako podvzetje pravljivo posestvo, ki obsegajo hišo v vrtom in 3 orale njiv in travnikov, katerim se pa lehko prida še več, če kupec želi. — Pogoji se zvedo pri posestniku Fran Kavčiču v Medvoda h. št. 10. (755—2)

ne smel bi manjkati v nobenej bolniškej in otročej sobi; on je desinfekcijsko sredstvo veličastnega pristnega duha po gozdu in je posebno priporočati pri otročjih boleznih, za v sobah otročnic in pri epidemijah. — Ker ima Bittnerjev coniferen sprit v sebi kot zdravilno znane balzamično-smolnate in eterično-oljnate snovi vedno zelene smreke v koncentrovani obliki, ga vsi zdravnik priporočajo pri plučnih in vratnih boleznih. Bittnerjev coniferen sprit se dobiva samo pri Jul. Bittner-ji, lekarji v Reichenau, Sp. Av. in v spodaj navedenej zalogi.

Cena steklenici 80 kr., 6 steklenic velja 4 gld. Patentovani razpršilni aparat 1 gld. 80 kr. (762—3)

Zaloga v Ljubljani pri Jul. pl. Trnkoczy-ji, lekarji.

Pristen samo z varstveno znamko! Patentovani razpršilni aparat ima ulito firmo: „Bittner, Reichenau, N.-Oe.“.

Umetne (32—89)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovojem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravila plombovanja in vse zobe operacije

zobozdravnik A. Paichel,
poleg Hradeckysvega mostu, I. nadstropje.

Ustanovljeno 1847, na Dunaji in Budapešti od 1861.

Ivan Hoff-a zdravilno pivo iz sladnega izvlečka
1 steklenica 60 kr.

Ivan Hoff-a koncentrični sladni izvleček
1 st. gl. 1.12, m. st. 70 kr.

Ivan Hoff-a bonboni iz sladnega izvlečka za prsi
pristni samo v modrih zavitkih á 0,30, 15 in 10 kr.

Ivan Hoff-a zdravilna sladna čokolada
po 1/2 kilo I. gl. 2.40, II. gl. 1.60, po 1/4 kilo I. gl. 1.30, II. 90 kr.

Srečni zdravilni vspehi
pri hujšanji, pomanjkanji
apetita in brezspanji.
kašli.

Gospodu

IVANU HOFF-u,

izumitelju in izdelovalcu preparatov iz sladnega izvlečka, e. kr. dvornemu založniku skoro vseh suverenov evropskih.

Dunaj, Graben, Bräunerstrasse Nr. 8.
V Trstu, 1. oktobra 1871.
V bl. Po rednej rabi Vaše Ivan Hoff-a zdravilne sladne čokolade vidim z veseljem precejšen vspeh na meni, na telesu sem se zredil, kašelj, ki me je jako mučil, je precej popustil, in zadobil sem popolnem apetit in spanje. Prosim z nova sledi naročitev.

Narciss Stefanopulo,
Corso Stadiion 11, v Trstu.

V Gorici, 6. septembra 1882.
Lansko leto sem porabil 6 steklenic Ivan Hoff-a sladnega izvlečka; te so okrepčale moje zdravje, mi dobro dele in pomagale.

Prosim mi za letos zopet precej 12 steklenic po poštnem povzetji poslati.

Z velespoštovanjem
Josip Bislak,
v Gorici, via Vogel 3.

Zdravniško zdravno poročilo.

V Rudolfovem na Kranjskem, 27. novembra 1882.

Naročeno Ivan Hoff-a zdravilno pivo dobro upliva in prosim tedaj mi je zopet poslati 13 steklenic in štiri zavitke Ivan Hoff-a bonbonov iz sladnega izvlečka.

Dr. Gustav Fischer,
c. kr. polkovni zdravnik, začasno
v Rudolfovem. (583—4)

60 visoch odlikovanj.

Važno za trpeče na prsih in plučah.

Neogibno potreben za kašelj, hripavost, zaslizenje, katar in celovski kašelj je

Proti povzetju od a. v. gld. 7.—

se pošilja 5 kilo kave „Santos“ najfinješ in sicer vseh poštih in cočnih stroškov prost. Na zahtevanje ogledov tudi prost. (Uzorci zastoj.) — Ravnou na ta način tudi 5 kilo laškega olja jako dobrega. — Naslov:

(745—4) GIOVANNI GORIUP & Co. v Trstu.

Pijanstvo v vseh stadijah ozdravi po vestno, tudi ne da bi dotični prej vedel, z jamstvom **TH. KONETZKY**, Berlin, Brunnstrasse 53, izumitelj radikalnega zdravljenja in specijalist za trpeče za pijanstvom. Uradno poverjena zahvalna pisma, ki potrjujejo upliv tega nedosegljivega sredstva nasproti sredstvom raznih ponarejalcev, zastoj. (686—5)

Najboljše narejenje čistega črnila iz šisk.

Tannolin, preparat iz šisk, v vodi raztopljen daje najboljše črnilo iz šisk, katero se ne pokvari, je tako črno in rado teče s peresa ter zadostuje najstrožjim zahtevam. Za 40 litrov šolskega črnila je dosti 1 kilo tannolina, za 20 litrov črnila za kopiranje 1 kilo tannolina. Tudi se rabi za kolekovalno črnilo. 1 kilo tannolina 5 gld., zavitek za poskušnjo $\frac{1}{5}$ kilo gld. 1.10. (713—4)

Glavna zalogu pri E. Soxhlet-u v Retz-u. (Sp. Av.)

Važno za vsacega trpečega na živcih.

Samo z elektriko se dadó temeljito odstraniti slabosti živcev. Moj novi indukcijski aparat (električni strojček) se da lahko rokovoditi in bi ne smel manjkati pri nobenih rodbini. Trganje, revmatizem, omedlevico, zobobol in revmatični glavobol in sploh vse bolezni živcev ozdravijo se z indukcijskim aparatom. Cena aparatu z obširnim kazilom, kako rabiti, 8 gld. — Naročiti se morejo samo direktno pri meni. (741—3)

Dr. F. Beeck, Trst, 2 Via Ponderosa 2.

Izvrsten med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kilo po 60 kr.), škatlja 30 kr., se dobiva proti poštemu povzetju ali pa proti gotovi placi. — Dobiva se tudi

med v satovjih. Ob jednem priporočam visokočasiti duhovščini svojo zalogu pravih garantiranih

voščenih sveč.
OROSLAV DOLENC,
svečar v Ljubljani. (746—3)

Mejnarodna linija. Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvorazredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in v sprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.
Parnik „*Surrey*“, 4200 ton, okolo 30. dné novembra. Kajuta za potnike **200 gold.** — Vmesni krov **60 gold.** Potniki naj se obrnejo na (697—19)

J. TERKULE,
generalnega pasažnega agenta,
Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.
Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglajen**, generalnega agenta v Trstu.

Salicilna ustna voda,

aromatična, uplija oživljajoče, zapreči pokončanje zob in odpravi slab duh iz ust. 1 velika steklenica 50 kr.

Salicilni zobni prašek,

splošno prijavljeno, uplija zelo oživljajoče in napravi zobe blesteče bele, à 30 kr.

Najnovejše spričalo.

Vaše blagorodje!

Mnogo let uporabljam Vašo salicilno ustno vodo in salicilni zobni prašek z izvrstnim vsephom in praporati ja morem vsakemu najtopleje. Pošljite zopet od vsakega 3 steklenice.

Spoštovanjem

Anton Slama, župnik.

Vsa navedena sredstva ima vedno sveža v zalogi in jih razpošilja proti poštemu povzetju

Lekarna „pri samoregu“

JUL. pl. TRNKOCZY-ja

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 4.

Vsakej v lekarni Trnkoczy kupljenej originalnej salicilnej ustnej vodi in salicilnemu zobnemu prašku se zastonji priloži obširni pouk, kako zdrave zobe in usta (703—4)

Dr. Spranger-jevo zdravilno mazilo

jemlje takoj pekočino in bolečine vsem ranam in bulam, zbranjuje divje meso, izvleče vsaka ulesa brez razmeščalnega sredstva in brez rezanja skoraj brez bolečin. V kratkem času ozdravi prsnega raka, kravava ulesa, zastarane poškodbe na nogah, zanohfne, ozebljine, prisadne rane, razpokane roke itd. Hitro pomaga pri kašlju, dušivnemu kašlju, difteritidi, trganju, bolečinah v krizi, revmatizmu v členkih. Dobiva se škatljica po 30 kr. pri lekarji J. Swobodi, v Ljubljani, na Prešernovem trgu. (715—3)

Čevljjarje

(752—3) takoj vsprejme v **trajno delo** tovarna za čevlje D. H. POLLAK-a v Gradei.

Med. dr. Leyér-jevo

milo za lepšanje kože,

popolnem prostu vseh ostrih lužnih in žaltovih tolstih delov, brez kokusovega oglja, pripravljeno samo iz voljnih, ki ne škodljivih tolšč, tedaj ne zapušča grudaste polti in duha po kožilih, kakor kokosove kislince, tedaj se priporeča vsem prijetljivim lepe kože. To od dr. Leyéra izumljeno milo v najvišjih popolnosti ščišeno milo, koje prijetna umijevalna moč vsakega parfima in olejševalnimi dodatki kakor arnica, glicerin, moschus, benzoe, vijoleno, rožno, šmarično milo in milo iz brezovega balzama itd. Dobivajo se v bogatej izberi pri (759—1)

Vaso Petričiči v Ljubljani.

K Božičnim praznikom!

MARIJA DRENIK,

tapeserijska kupčija in predtiskaria

„Pri vezilji“, Židovske ulice,

priporoča po najnižje ceni (763—1)

bogato zalogu blaga za **vsakovrstna ročna dela: pričete in uzorno izdelane stikarije** na pliš, svilo in platno; **prof. Jägrovova pravsko volno, druge volne** vseh vrst in barv; nogovice, komašne, ruta itd.; **za stikarije pripravne lepo zrezlane lesene**,

n. pr. za listinje, ključe, ročne prti i. dr. Naročila za predtisek in stikanje perila se točno in po najugodnejših pogojih zvrše.

Izveden gostilničar,

ki je zmožen položiti **varščino** ter je ob jednem tudi **pek**, išče se za nadaljevanje v nekem velikem farnem kraju, samo jedno četr ure oddaljenem od postaje južne železnice na Kranjskem, blizu nekega rudnika nahajajoče se, dobro opravljene in obilno obiskovane

gostilnice in pekarije.

K gostilni pripada 6 sob, lep vrt za razgled, ameriška lednica in dobra vinska klet, veliki hlevi in gospodarska poslopja, več oralov njiv, travnikov in gozda. Gostina in pekarija oddasta se tudi brez zemljicā. — Ponudbe na Fran Müller-jev Annoncebureau v Ljubljani. (754—3)

ČITALNIČNA RESTAVRACIJA v LJUBLJANI.

Udano podpisani slav. p. n. občinstvu uljudno naznanja, da je začel točiti izvrstno

staro rumeno vino

graščaka g. K. Rudež-a in izvrstno

Puntigamsko salonsko pivo

à la Pilsen.

Za obilen obisk se toplo priporoča

Ivan Cesarić, restaurant.

(761—1)

VELIKA DENARNA LOTERIJA.

500000
mark
kot največji dobitek v najsrcenejem slučaju ponuja velika od Hamburške države zajamčena denarna loterija.

Specijelno pa:

1 prem. à mark	300000
1 dobit. à mark	200000
2 dobit. à mark	100000
1 dobit. à mark	90000
2 dobit. à mark	80000
1 dobit. à mark	70000
2 dobit. à mark	60000
1 dobit. à mark	50000
2 dobit. à mark	30000
1 dobit. à mark	20000
3 dobit. à mark	15000
26 dobit. à mark	10000
56 dobit. à mark	5000
106 dobit. à mark	3000
253 dobit. à mark	2000
6 dobit. à mark	1500
515 dobit. à mark	1000
1036 dobit. à mark	500
29020 dobit. à mark	145
19463 dobit. à mark	200, 150,
124, 100, 94, 67, 40, 20.	

Vkupe 50.500 dobitkov in poleg tega še jedna premija pride v sedmih razredih gotovo do odločitve.

Najnovejša velika, od visoke državne vlade v HAMBURGU dovoljena in z vsem državnim premoženjem zajamčena denarna loterija ima **100.000 srečk**, od katerih se bode **50.500 srečk**, tedaj več kakor polovica, v sedmih razredih uspešno izzrebalo; za žrebanje določeni skupni kapital znaša 9,290.100 mark.

Zaradi mnogih velikih dobitkov, kateri se bodo izzrebali, kakor tudi zaradi največje mogoče garantije za izplačanje dobitkov, je ta loterija jako priljubljena. To vodi po določbah načrta posebna za to nastavljena generalna direkcija in vse podjetje nadzoruje državo.

Posebna prednost te denarne loterije je, da se vseh 50.500 dobitkov že v malo mesecih in sicer v sedmih razredih gotovo izzreba.

Glavni dobitek prvega razreda znaša 50.000 mark, poraste v drugem razredu na 60.000, v tretjem na 70.000, v četrtem na 80.000, v petem na 90.000, v šestem na 100.000, v sedmim pa eventuelno na 500.000, specijelno pa na 300.000, 200.000 mark itd.

Prodaja originalnih srečk te denarne loterije je izročena obema podpisanim trgovskim hišama in vsak, kdor jih hoče kupiti, naj se neposredno na nje obrne.

Častiti naročevalci se prosijo naročitvi pridejati dotedne zneske v avstrijskih bankovih ali poštih markah. Tudi se denar lahko pošlje po poštnej nakaznici, na željo se naročitve izvrši tudi proti poštemu povzetju.

Za žrebanje prvega razreda velja

1 cela originalna srečka av. v. gld. **3.50.**
1 polovica originalne srečke av. v. gld. **1.75.**
1 četrtnina originalne srečke av. v. gld. **.90.**

Vsek dobit originalno srečko z državnim grbom v roke in ob jednem uradni načrt žrebanja, iz katerega se razvidi natančne razdelitev dobitkov, čas žrebanja, uloge različnih razredov. Takoj po žrebanju dobi vsak udeleženec uradno, z utisnenim državnim grbom listo dobitkov, katera razločno navaja številke, ki so zadele. Dobiti dobitki, ki so načrtu izplačajo pod državnim jasnom. Ko bi kakemu kupcu srečeli proti pričakovanju ne ugajal načrt žrebanja, pripravljen smo ne ugajajoče srečke pred žrebanjem nazaj vzeti v zetonu vstopov povrniti. Na željo se uradno načrt žrebanja naprej zastonji pošljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju zastonji postopno pošljajo na ogled. Ker pričakujemo k temu novemu žrebanju mnogobrojnih naročil, tedaj prosimo, da nam bo mogoče vsa naročila skrbno izvršiti, taista kolikor mogoče hitro, vsekakdo pa pred

1. decembrom 1884

dopolniti direktno na jednega podpisanih glavnih loterijskih bureau.

M. STEIN, VALENTIN & C.,
Steinweg 5, Königstrasse 36—38,
HAMBURG. HAMBURG.

Vsek ima pri nas to prednost, da dobi originalne srečke neposredno brez vsakega posredovanja manjših prodajalcev, potem dobi ne le v najkrajšem času po srečkanji, ne da bi zahteval, uradno listino o dobitkih dopolneno, temveč tudi originalne srečke vselej po načrtu določenih cenah brez vsakega pribitka. (735—6)